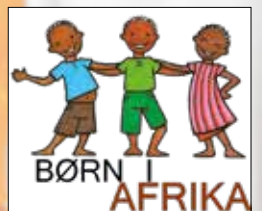

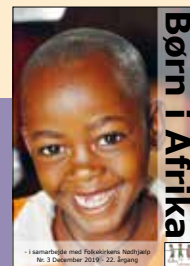
Børn i Afrika

- i samarbejde med Folkekirken's Nødhjælp
Nr. 3 December 2019 - 22. årgang

KORT NYT

Af Karsten Dam - karstendam30@gmail.com - formand, Børn i Afrika

Rejsegruppen 2019, som i dette blad fortæller om indtryk og oplevelser på årets studietur

Næste studietur

Finder sted fra fredag d. 2. oktober til lørdag d. 17. oktober 2020. Flere har vist interesse, men der er stadig ledige pladser. Prisen forventes at være de sædvanlige 17.500,- med alle udgifter betalt for 15 dage i Uganda. Henvendelse til formanden Karsten Dam - karstendam30@gmail.com.

Husk sogneindsamling

Som sædvanlig i dette "julenummer" annoncerer vi årets sogneindsamling fra Folkekirkens Nødhjælp. Den foregår næste år søndag d. 8. marts 2020. Indsamlingen er dedikeret til verdens fattigste, som lider hårdest under klimaforandringerne. Mennesker, der intet forsvarsværk har, når katastrofen rammer. Ingen broer, der kan bringe dem i sikkerhed. Ingen vandreserver, når tørken rammer. Ingen mad, når ressourcerne slipper op. Meld dig som indsamler via linket <https://www.noedhjælp.dk/vaer-med/indsamling/bliv-indsamler/hoer-mere>

Et hus til Perisca

Ved en fejl har Racobao (vores lokale partner) sat gang i byggeriet af hus til Perisca (se bagsiden), selv om vi ikke har solgt alle anparter endnu! Vi har måttet bede dem om at tøve lidt, så vandtank, latrin og køkken må vente indtil vi har solgt de sidste anparter. Vi er p.t. oppe på ca. 20 solgte anparter. Vil du hjælpe med?

Et hus til Perisca og hendes børn

I dette blad

Indholdet i dette blad er centreret omkring meget aktuelle oplevelser fra Uganda her fra oktober/november. Dels har flere af studieturens deltagere skrevet skrevet små indtryk fra årets studietur og dels har Lis Garval (der tidligere var ansat på den danske ambassade i Kampala) skrevet indtryk fra en tur tilbage til landet efter 10 år! Meget er forandret og heldigvis også noget til det bedre, men fælles for alle bidragsydere gælder at de får oplevet hvordan vores hjælp kommer ud til de enkelte og hvorfor det nytter at hjælpe gennem BiA eller Masomo. Læs også Josephines rapport fra blyantsprojektet s. 10-11.

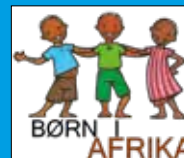
Julegave til BiA

I år er jeg frimodig nok til at spørge efter en god julegave til **Børn i Afrika**. I det forløbne år har vi ikke været helt heldige med vore sædvanlige fondsansøgninger og der er derfor ekstra brug for midler til at fortsætte det gode arbejde. Mange børn venter utålmodigt på lidt hjælp! Har du råd her i den overdådige juletid? I 2019 kan man få fradrag for op til kr. 16.300,- hvis vi har dit cpr-nummer.

Børn i Afrika ønsker alle læsere af bladet en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Medlemskab 2020

Vi minder om kontingentfornyelse for året 2020, med 100 kroner for enkeltpersoner og 150 kroner for et familiedlemskab. Som forening er vi meget afhængig af vore trofaste medlemmer, idet de sikrer at vi fortsat kan opretholde skattefradrag for gaver og samtidig er kontingentet med til at dække de relativt små administrative udgifter.

Info om kontingentbetaling på side 15

Afrikamarked 2019

Tak til alle, der kom forbi og støttede Afrika julemarkedet. Der blev solgt for i alt 10.390 kroner. Hele beløbet går til skolepenge til de fattigste børn.

Mange hilsner Jonna - Masomo

The Pearl of Uganda

Af Flemming Madsen og Vibeke Bæk Madsen

Vores første tur til Afrika - udover en uge i Egypten på Nilen-cruise. Det har været en stor, bevægende og lærerig oplevelse. Stærkest står besøgene i skoler og landsbyer, hvor vi blev mødt med nysgerrighed og stor glæde over det, vi bragte med, om det var bamser, blyanter eller brugt tøj. At besøge en sårbar familie og være vidne til, at de her og nu bliver støttet med ris, skolepenge, presenning eller madras giver stor tillid til, at vores økonomiske bidrag så vidt muligt går uden om den herskende korruption.

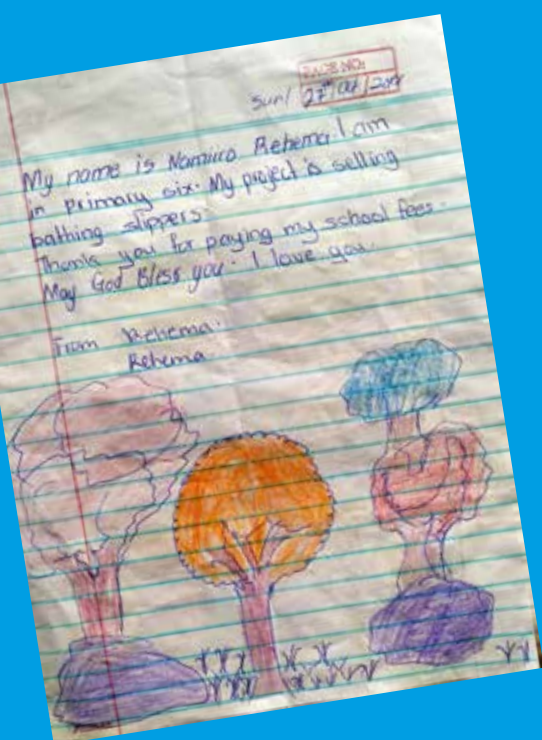
Josephine er et stort aktiv, og hun formår at formidle "the African mindset" til os. Støtte og hjælp er ikke kun at give - det er i lige så høj grad at motivere modtageren til modydelse og derigennem gradvis selv at tage ansvar. Ved skolebesøget i Bukoto fremførte en af de større klasser et digt med tilhørende dans. Fint digt om vores måde at behandle jorden på. Vi klapper - og Josephine tager mikrofonen og beder en af pigerne sige digtet igen. Budskabet blev på den måde understreget både over for os og for skolens lærere og elever. Vi kan hver især være med til at passe godt på vores jord fx ved at rydde op efter os selv - og ikke bare vente på at andre tager affære. Mon ikke Josephine tager digtet med rundt, når hun besøger de øvrige skoler?

Ugandas natur er storslået - og Uganda er muligvis "The Pearl of Africa" - men Josephine er "The Pearl of Uganda".

Begejstrede børn

Af Conni Petersen

Efter en meget begivenhedsrig og følelsesmæssig stor oplevelse, som jeg sent vil glemme, vil jeg gerne lige fortælle, hvad der gjorde mest indtryk på mig: De meget glade børn, vi mødte på skolerne og i landsbyerne. Det gør et stort indtryk, at børn kan blive så begejstrede for en blyant eller en bamse. Det var meget rørende. Og husbyggeprojekterne kan vi være stolte af. Det gavner for de, som får tildelt det. Desværre kan man ikke hjælpe alle, der har behovet, men det er godt at man kører rundt i området og finder de familier, som har størst behov (det kræver dog 40 anparter à kr- 850,- for at igangsætte det). Jeg var meget berørt af flygtningelejren med familierne med albinoer. Albinoerne, som ikke kan forlade lejren uden at blive forfulgt, endda blive slået ihjel! Alt i alt en fantastisk tur i det utroligt smukke Uganda med en meget venlig og smilende befolkning. Vi sluttede af med lidt turisme: Safari på lands og til vands og for nogle af os, en gorilla-trekking, hvilket også var nogle store oplevelser.

MIT UGANDA

Af Lis Linderød

Åh, hvilken varme der mødte os,
da vi kom ud fra lufthavnen i Entebbe,
sent lørdag eftermiddag.
Regnen stod ned i stænger
og med en stor kuffertvogn,
pressede vi den gennem store vandpytter,
samt masser af ujævnhed i den røde muddervej
frem til bussen!
Vores chauffør under hele opholdet, hedder Moses
og inden vi kørte mod Kampala,
bad vi fadervor.
Om aftenen sidder vi og spiser udenfor på vores "guesthouse"
oppe på et af de syv bjerge,
som symboliserer Kampala.
Himlen er kulsort.
Vi tror, vi ser lyn i det fjerne.
Men nej, det var kornmod
i den smukkeste orange farve.
Fuldstændig som vi højt mod nord, ser nordlys.
Et utal af Maraboustorke flyver hen over os,
nogle gange højt oppe,
andre gange lige hen over hovedet på os.
Dens 2,5 meters vingefang,
gør at vi konstant står klar med kameraet
og en to tre, så forsvandt tålmodigheden.
Just som kameraet fandt tasken,
fløj endnu en Maraboustork forbi os.
Vi besøgte en stor kirke med bliktag om søndagen.
Meget underholdende
med sang, dans, taler og latter.
Alle iklædt det flotteste søndagstøj
fuldstændig som vi gjorde, da vi var børn.
De unge piger her i Kampala ser så stolte ud,
med deres slanke krop forfra,
men fra siden, strutter både bryst og deres bag.
Vi besøgte BiAs sekretær, Josephines, store familiekollektiv.
Så deres til dels bæredygtige husmandssted,
midt inde i slumkvarteret.
Her havde faderen sammen sine 4 døtre
opbygget, trin for trin,
et hus til dem alle med deres mand og børn.

Uden deres mor og morens handlekraft,
var det aldrig kommet til dette flotte resultat.
Alle pigerne fik yderligere store uddannelser.
Jeg må lige indskyde
UGANDA er Afrikas perle
det er forståeligt
her er utrolig frodigt.
Bananplanter overalt og de høstes hele året
de smager faktisk af bananer.
En smag, der ikke findes i Danmark.
Mango, papaya, ananas, sukkerrør, kaffe og the
Ses overalt
De mange små boder vi møder når vi kører på vejene
er bygget af europapaller, olietønder og blik m.m.
En slagter har bygget sin bod op af Coca-colakasser,
ingen er i tvivl om,
at han er slagteren.
da store stykker af slagtet kød hænger fremme i bodåbningen.
Herligt, som opfindsomheden stråler.
Møbelskelletter, som vi ser ret tit,
er også lavet af Europapaller.
Sidenhen bliver de overbetrukket,
så de bliver kæmpestore,
ligesom en meget, meget overvægtig amerikaner.
Ved boderne laves der også kæmpe jernporte,
jerndøre og gitter i jern.
De er så stærke, at når husene er ved at falde sammen.
står porten stolt tilbage.
Efter regn kommer der mange store vandpytter.
Tusindvis af motorcykler bliver vasket i disse pytter.
Det røde mudder sviner alt og alle.
Motorcykel/knallert bliver ofte brugt til taxakørsel
når der kun er en enkelt eller to personer der skal køres.
Der findes tusindvis af små mini busser
de kører kun, når bussen er fyldt op.

Læs hele dagbogen fra Lis Linderød på Børn i Afrikas hjemmeside www.borniafrika.dk/studietur

Kazule - en succeshistorie

Flere læsere husker måske historien om Kazule og hans søster tilbage i 2006. De havde 4 grave i baghaven (forældrene, en onkel og en lille fætter) og som 13-årig havde han ansvaret for den lille familie. BiA byggede hus for dem i 2006 og i 2018 besøgte vi ham igen. Det er gået ham rigtig godt og han er en dygtig landmand på sin lille lod jord. I år havde han fået nys om at vi var i Lyantonde igen og en morgen dukkede han op med sin søster Birungi. De var i fint tøj og med sig havde han gaver i overflod - heriblandt en levende høne! Alle blev rørt over at høre hans historie og den taknemmelighed og stolthed han viste ved at komme med frugt og grønt han selv havde dyrket. Vi fik lavet en aftale om at hotellet vi boede på, fremover vil købe hans produkter!

En hjerteskrærende oplevelse

En af de små familier vi skulle besøge var en kvinde med 4 børn. Margaret Tendo er blind og 3 af hendes 4 børn er også blinde! Kun den næstældste pige var seende og skolesøgende. Tænk at klare dagligdagen i en ussel lerklinet hytte med ildsted på gulvet til madlavning! Den seende datter måtte være øjne for dem alle - hvilket ansvar og hvilken opgave for den 11-12-årige pige. Det kneb med skolepengene for datteren og vi kunne bidrage med et års skolepenge, således at hun kunne fortsætte i p6 når næste termin starter. Vi overvejer også om ikke netop denne familie skal være den næste på listen over de der har brug for et nyt hus. De blinde børn findes der ingen skole for i området.

Albinoer

Som mange sikkert har hørt kan albinoer i Afrika have det meget svært. Dels er deres hud ubeskyttet mod solens barske stråler og dels har de ofte problemer med øjnene. Samtidig giver lokal overtro næring til meget ubehagelig behandling af dem. F.eks. tror nogle at man bliver helbredt for hiv/aids hvis man har sex med en albino, hvilket selvfølgelig gør især unge piger udsatte for overgreb. I FN-flygtningelejren Rwamwanja har man taget konsekvensen og placeret alle familier med albinoer sammen i en lille enklave nær ved politistationen. Humøret var højt da vi besøgte gruppen og tilsyneladende var der et godt fællesskab mellem både albinoer og ikke-albinoer. Flere var i samme familie og vi mødte også en albino-mor med et farvet barn.

FN-flygtningelejr

Denne gang havde vi fået lov til at besøge en af de 5 FN-flygtningelejre i Uganda. Lejren har det officielle navn UNHCR Rwamwanja og ligger i det vestlige Uganda. Den finske kirkehjælp (FCA) står for bl.a. undervisning af børnene i de lokale primary-skoler. I denne refugees settlement har man genbosat ca. 70.000 flygtninge (ja du læste rigtigt!) fra især Congo. Hver person får et lille areal på 30x30 meter, hvorefter der i løbet af en uge skal konstrueres et lille hus (materialerne stilles til rådighed). På jorden er det så meningen at de selv skal dyrke til livets opretholdelse. Flere steder så vi hvordan familier har slået sig sammen og bygget huse på de grunde der lå langs vejen, hvorefter de kan benytte deres samlede areal længere væk fra vejen til fælles dyrkning.

En fantastisk tur

Af Eva Freiberg

Turen har været fyldt af bevægende indtryk fra landsbyerne, skolerne og hospitalet vi besøgte. Og at være i Ugandas smukke natur og rige dyreliv har været en meget stor oplevelse. Alt i alt en fantastisk tur.

En oplevelsesrig tur

Af Inge Petersen

I 2016 var jeg for første gang i Uganda. Det var en stor oplevelse, og jeg havde strikket bamser som jeg tog med. Så tog jeg med igen i år og oplevede den fantastiske natur og mange andre ting: besøg i flygtningelejr og sejltur på Nilen. Besøg hos 3 familier, hvor jeg havde en sæk bamser med at dele ud af og se det glade ansigt når de fik en bamse. Det var rørende. Hospitalet fik de sidste.

Dagbogsblade

Af Gudrun Bach

Torsdag d. 31. oktober

Vi besøgte en skole, som er støttet af BiA. Vi var tydeligvis ventet, for børnene var stillet op i en stor vinkel og mødte os med en kort rytmisk klapsalve. Nogle piger dansede og nogle drenge spillede på tromme. De var rigtig dygtige. Efter et lille optrin begyndte det at regne og et øjeblik efter styrtede det ned. Vi søgte tilflugt i et klasserum og her havde vi mulighed for lidt uformel kontakt med børnene. Jeg legede dem med nogle børn: "flytte nederste hånd ovenpå de andre hænder" Det var sjovt. Vi legede også Lille Peter Edderkop – og en af drengene kunne en version på engelsk. De var så søde, sjove, glade og tillidsfulde. Jeg tog også selfies med mig og masser af glade børneansigter.

Fredag d. 1. november

Dagen starter med, at der er besøgende under morgenmaden. To meget smukke mennesker, en ung mand og ung kvinde, begge meget velklædte. Kvinden er nærmest festklædt i en lang rød kjole. Det viser sig at være Kazule og hans søster. BiA mødte familien første gang, da Kazule var 13 år. Nu er han 26. Han

boede sammen med sin yngre søster. Faren og moren var døde og lå begravet i baghaven. En onkel og hans søn, som kom for at hjælpe dem, var døde og lå også i baghaven. Kazule dyrkede jorden, så de fik mad. BiA besluttede at bygge et hus til dem og betale for alle tre børns skolegang. Nu har Kazule en kone og 2 børn. BiA har besøgt familien siden og hjulpet med forskelligt, bl.a. reparation af en utæt vandtank og en lægeundersøgelse af ét af børnene. Denne morgen er han og hans søster kommet for at vise, at de har magtet at bruge hjælpen. Kazule er en dygtig landmand. Han kommer med store papaya-frugter, kartofler, sukkerrør, citroner, appelsiner, bananer og en høne. Kazule er meget stille og tilbageholdende, så Karsten må fortælle hans historie. Men det rører mig dybt, at han på denne måde dukker op med favnen fuld af gaver og gerne vil vise sin taknemmelighed. Karsten spørger på hotellet om de hen ad vejen kunne være interesseret i at aftage grønsager fra Kazule. Det vil de gerne. Så måske får familien der en indtægtskilde. Gaverne får nogle af de fattige familier, som vi skal besøge i dagens løb,

Der er stadig brug for massiv hjælp

Af Kirsten Holst Larsen

Jeg har været så heldig at have mulighed for at deltage i "Børn i Afrikas" studieture til Uganda 2 gange – første gang i 2004 og nu igen i år. Begge gange har det været 2 uger med uforglemmelige og intense oplevelser.

Uganda er et meget smukt og frodigt land, men med mange fattige mennesker. Det er vanskeligt at vælge, hvad der har gjort størst indtryk, men det er nok mødet med alle de mange børn, vi mødte både i skolerne og ude i de fattige familier og så tænke på, hvilke muligheder, de har sammenlignet med danske børn – der er "en verden til forskel"!!

Fx besøgte vi Margaret, som er blind. Hun var enke og havde 4 børn, hvoraf de 3 også var blinde. Den datter, der kunne se, var vel en 10-12 år og skulle så sørge for madlavning samtidig med at hun også gik i skole (BiA hjælper med skolepenge).

Er der så sket noget siden 2004? Ja, en positiv ting er, at der er ikke så mange dødsfald mere p.gr. a. aids, da der nu er mulighed for behandling. Dette betyder så også, at der ikke er så mange Childheaded Households, dvs. børn, der lever alene. Så noget er der sket, men der er stadig brug for massiv hjælp – en hjælp, der i høj grad bør være hjælp til selvhjælp.

En lille solstrålehistorie, der viser, at den hjælp, som BiA giver, betyder noget:

Den sidste morgen i Lyantonde fik vi besøg af Kazule og hans søster, som kom med gaver til os (en høne, æg, bananer, kartofler, avocadoer mm). I 2006 havde studiegruppen besøgt Kazule, som dengang var 12-14 år, og som tog sig af sin yngre søster. Forældrene var døde af aids, og en onkel, som kom for at hjælpe dem, var også død af aids ligesom hans søn. Så i haven bag ved huset, som var en meget ussel hytte, var der 4 grave. BiA hjalp dem med et nyt hus og skolegang og har besøgt dem et par gange siden. Kazule har ligesom søstrene klaret sig godt. Han har kone og 2 børn og lever af sin jord. Han kan dyrke så meget, at han også kan sælge de overskydende varer.

Ja, man kan sige med K.E. Løgstrup, at "den enkelte har aldrig med et andet menneske at gøre, uden at han holder noget af dets liv i sin egen hånd".

Hvor ville jeg gerne

Af Tove Petersen

Jeg vil begrænse mig til at fortælle at turen var en oplevelse af de større for mig.

Mange ting har sat spor, som familien der havde købt en kasse sodavand til os alle som tak, den unge mand som også kom med gaver til os, dette selv om vi alle ved at de ikke har meget at rutte med. Og lige nu syntes jeg at besøget hos albinobørnene og hvor der stod en smilende dreng og spurgte om vi ikke havde noget solbeskyttelsecreme de kunne få, står klarest, hvor ville jeg gerne have kunnet give de børn det de havde brug for.

Efterindtryk fra en sygeseng

Af Anne Møller-Andersen

Jeg ligger her i min seng og kniber mig i armen. Er det virkelig kun 5 dage siden, at jeg sad midt i junglen i Bwindi National Park, bare 7 meter fra en kæmpe stor Silver Back gorilla.

Ja der er det, for dokumentationen er jo i orden med et hav af billeder fra en fantastisk studietur med **Børn i Afrika** de sidste 14 dage. Det var anden gang jeg var af sted og det blev et dejligt gensyn med landet, befolkningen, kulturen og naturen. Her kommer et par af mine højdepunkter:

Besøg i UNHCR Flygtningelejren / Rwamwanja Refugees Settlement

Ufatteligt at Uganda har 5 flygtningelejre med ca. 70.000 flygtninge fra nabolandene i hver og i samarbejde med UNHCR evner at tage imod og etablere et tålelig liv for alle disse mennesker.

Det gjorde et stort indtryk på mig, at de uledsagede børn, som udgjorde ca. 25%, blev "adopteret" ind i ugandiske familier, for at få dem videre i livet og hjælpe dem med at bearbejde deres traumer.

Hele programmet med at familierne (primært enlige kvinder med børn) får et stykke jord og dermed kan de klare sig selv, indtil de kan rejse hjem igen, virkede meget fornuftigt. Nogle finder en ugandisk mand og bliver integreret.

Der er primary school til alle, men det er forbeholdt de få at få secondary school og korte håndværksuddannelser. Finn Church Aid som vi besøgte, gjorde et flot stykke arbejde synes jeg.

Hvor har vi dog meget at lære her i Danmark, synes jeg.

Besøg af Kazule og søster

Da jeg for 10 år siden var i Uganda, besøgte vi Kasule og hans søster, som stod i en meget svær situation. Forældrene, onkel og fætter var alle døde af HIV, og han stod alene med ansvaret for familien.

Han fik et hus, og i dag stod han her med gaver til BiA fra sit lille landbrug, som en stor tak for, hvad han i sin tid havde modtaget. Det var meget rørende og vidunderligt at han har brugt det løft til at få etableret en god tilværelse.

Morgenbøn i bussen

De ugandiske veje er af megen forskellig kvalitet. Det gælder både i hovedstaden Kampala, ude i landdistrikterne og på safari.

Så det var dejligt betryggende at Josephine eller Moses hver morgen bad for, at vi måtte få en god og sikker dag i bussen og få opfyldt vores ønsker for dagen.

Ekstreme kontraster

Af Grethe Dahl

Hvad gjorde størst indtryk på Uganda studieturen 2019?

Det er svært at sige, hvad der gjorde størst indtryk, for det hele gjorde indtryk. Det var mit første besøg i Afrika og den dårlige boligstandard og den generelle fattigdom sprang i øjnene. Så var der skolebesøgene. Især skolen i Lyantonde gjorde stort indtryk, dels med den festlige modtagelse med musk og dans men især på grund af den elendige bygning med jordgulve og meget lidt og nedslidt inventar. Allerstørst indtryk gjorde dog besøgene hos de ekstremt fattige familier, der enten ventede på hjælp til et hus, eller havde fået et hus. Der var f.eks. den blinde kvinde med de 3 blinde børn, der boede i en dårlig hytte. Det ville have været dejligt at kunne tilbyde hende et hus. Alligevel faldt hun på knæ og takkede fore den smule vi kunne tilbyde.

En anden ting jeg aldrig vil glemme var de mange albino børn vi mødte i flygtningelejren vi besøgte. En ekstrem kontrast efterfølgende at bo på den flotte safari lodge, hvor især sejlturen, hvor vi så flodheste, krokodiller og mange mange fugle var spændende. Til sidst den hyggelige Gorilla Mist Camp med besøget hos pygmæfamilierne.

10
BØRN I AFRIKA

**Josephine betegner selv ud-
delingerne af skolemateriale
og sportsudstyr som vellykke-
de - "successful" - og der er da
også meget at glæde sig over i
hendes rapport.**

KALIWOTO
PRIMARY
SCHOOL

120 school bags were given and to different pupils mainly from Kaliwoto, Makindu and Lupaishole schools.

In Kaliwoto and Lupaishole districts, of the 5 schools in Kaliwoto and 6 schools in Lupaishole, agree to meet in one school selected as the host. Parents and District heady are invited and this gives all parties involved chance to interact, share and advise each other. These meetings help in convincing the parents and guardians on their roles and responsibilities especially in taking care of their children.

Table 3 shows the school type, location and number of children directly reached by the parent bag project

TABLE 3

	Name of the school	District	Registered children in the parent bag Project	School Category/ Status
1	Bukoto community primary school	Karungu	25	Private (Constructed by SAI)
2	St.Judith Gimbe Primary school	Wajir	50	Government aided LPT
3	St.Nazaria Maria Mwangi Gimbe Kapanga P/S	Wajir	50	Government aided LPT
4	St. Jude Kende Primary school	Wajir	50	Government aided LPT
5	Kende C/F Primary School	Wajir	50	Government aided LPT
6	St. Jude Kende Primary school	Wajir	220	Private Free school

5

Dr. Mwangi Ngunjiri, JICA

il bag report 3rd term 2019

I skrivende stund omfatter Blyantsprojektet hele 25 skoler i 6 forskellige distrikter i Uganda, nemlig Kampala, Wakiso, Lyantonde, Jinja, Iganga and Kaliro. I alt 1338 af de fattigste og mest sårbare elever på disse skoler er direkte omfattet af Blyantsprojektet, men de øvrige elever på skolerne får også glæde af uddelinger fra projektet i form af f.eks. geometriklasesæt og sportsudstyr til fælles brug. De elever, der modtager direkte støtte fra Blyantsprojektet, går alle i grundskolen (1.-7. klassetrin) og er udvalgt i samarbejde med lærerne på skolerne efter en række kriterier som udsathed, evner, præstationer og almindelig god opførsel. For tiden er der som udgangspunkt 50 elever på hver skole, som modtager direkte støtte fra Blyantsprojektet.

Aktuelle uddelinger

I september og oktober måned 2019 fik hver af de 1338 elever 6 kladdehæfter, 4 blyanter og 2 kuglepenne, ligesom de ældre elever i 4.-7. klasse fik et geometrisæt, herunder fik 357 elever fra 7. klasse hver et geometrisæt med særligt ønske om held og lykke fra Blyantsprojektet ved deres afgangseksamen. Der blev også efter behov uddelt 150 skoletasker til forskellige elever, væsentligst fra skolerne i Kaliro, Wakiso og Lyantonde. Derudover fik hver af de 25 skoler 5 dusin kladdehæfter og et antal blyanter til uddeling blandt skolens øvrige elever efter behov, et klassesæt på 24 geometrisæt til udlån i timerne og 2 bolde til brug i gymnastiktimerne og i frikvartererne.

Samtale fremmer forståelsen

Blyantsprojektets medarbejdere har i perioden forsøgt at udnytte enhver mulighed for at være sammen med og tale direkte med skolernes elever uden lærernes mellemkomst med henblik på at få en mere fri og åben dialog med børnene om

deres udfordringer i skolen og hjemme, således at projektets medarbejdere bedre kan hjælpe og rådgive dem. Desuden har Blyantsprojektet støttet eleverne i at oprette Børn-i-Afrika klubber på skolerne, så børnene også i fællesskab kan hjælpe og støtte hinanden og bidrage med innovation og frivilligt arbejde til deres skole og omgivelser. Endelig har Blyantsprojektet taget initiativ til at afholde fællesmøder for de i alt 11 omfattede skoler i Kaliro og Lyantonde, et møde i Lyantonde og et møde i Kaliro, hvor distriktsledere og forældre fik mulighed for at mødes, udveksle erfaringer samt give og modtage rådgivning bl.a. vedrørende forældrenes rolle og ansvar i relation til børnene.

Ikke uden udfordringer

Blyantsprojektets arbejde er (selvfølgelig) ikke uden udfordringer. Helt konkret nævner Josephine, at arbejdet til tider er besværliggjort eller sat helt i stå af stærk regn, men mere væsentlig er den generelle udfordring, at behovet for hjælp og støtte langt overstiger de til rådighed værende midler. Der er således stadig et stort og vigtigt arbejde forude med at hjælpe stadig flere børn til uddannelse til glæde for både den enkelte elev og det ugandiske samfund som sådan.

Sidst men ikke mindst

Til slut glæder bestyrelsen sig over at kunne viderebringe en varm tak fra Josephine og skolernes ledelser til foreningens medlemmer for de bidrag og den støtte, som I yder til skolegang og dermed muligheden for en bedre fremtid for Afrikas børn.

Hele Josephines rapport (på engelsk) kan læses på www.borni-afrika.dk/blyantsprojekt

JULIUS - EN GLAD MAND, DER

Af Lis Garval

Man behøver ikke være kvinde for at være en ildsjæl, men to ildsjæle i Uganda er både kvinder og danskere, og de gør en forskel.

Det var mørkt og regnfuldt, da jeg landede i Entebbe i oktober. Men dejligt varmt og således ganske som forventet efter årstiden. Mit gensyn med Uganda efter godt 10 år var derimod overraskende - overraskende på godt og mindre godt. Mest godt.

Jeg tænker på mødet med Julius, som lever af at tigge. Han kan ikke bruge sine ben, men har nogle veludviklede arme, som han kan krabbe sig frem med. Han er formand for en gruppe handicappede, der bor i, hvad jeg vover at kalde slum - tæt ved en ildelugtende afvandingskanal, som i regntiden kan gå over sine bredder, og alligevel er han en glad mand. Masomo sørger for medicin og for skolepenge til gruppens børn og har også betalt madrasser, så de handicappede ikke behøver sove på gulvet.

Men lad mig begynde med begyndelsen

Jeg har et sponsorbarn - George - som Børn i Afrika har hjulpet mig med at tage hånd om, og det har jeg været glad for og tryk ved. BiA har nu overdraget ansvaret til Jonna Kildebogaard, Masomo, og så tænkte jeg, at tiden måtte være inde til et besøg for at gense George og hans familie, mødes med gamle venner i Uganda, se hvordan projekter under og uden for BiAs og Masomos paraply har udviklet sig og også lugte og fornemme "Afrikas Perle" igen.

Som sagt så gjort. Jeg slog en klo i Jonna, der skulle på et af sine mange besøg for bl.a. at betale skolepenge for de flere end 400 børn, som Masomo sikrer skolegang, og vi fulgte til Uganda.

Alene udviklingen i Kampala var en overraskelse. Byen er vokset - både i højden og bredden. Antallet af de mange knallerttaxi - boda bodas - er fordoblet. Sådan virkede det i hvert fald. De er overalt. Ud og ind mellem bilerne med risiko for eget og passagerens liv og lemmer. Mens de, som cykler i København, taler i mobiltelefon eller sender tekst. Ingen ugander uden mobiltelefon.

Trafikken i Kampala er hektisk og overvældende, og parret med vejarbejde tager det timer at komme fra den ene bydel til den anden.

Der bygges overalt, men den synlige økonomiske vækst kommer langt fra alle til gode. Alene det høje fødselstal er ødelæggende, og i dag er mere end halvdelen af de unge uden arbejde. Statistikken siger, at fattigdommen er stigende. Og fattigdommen ses, men især på landet.

Masomo - en vigtig del af BiA

En overdådig middag hos en gammel dansk ven og hans kone lagde grunden til en asketisk rundtur med Jonna. Grundlæggeren af Masomo rutter ikke med pengene - måske bortset fra sine egne.

Vandtank doneret til skole, der manglede vand.

Jeg havde læst mig til, at Masomo i 2018 havde sikret sig en samlet sponsorstøtte på 729.440 kr og støtter en række projekter rundt omkring i landet med fokus på uddannelse. Det indebærer ikke kun at flere end 400 børn får betalt skolegang - uniform, bøger, frokost mm - men også bygning af børnehjem til forældreløse, toiletter, vandtanke og køkken til skole for fattige.

Enlige mødre får desuden en håndsrekning til en faglig uddannelse. Flere mere end 50 er blevet og bliver frisører, enkelte er blevet lærere, sygeplejersker og laboranter og nogle fattige drenge er blevet mekanikere. Og så er der som nævnt hjælpen til handicappede.

Masomo arbejder ikke i et vakuum, men sammen med ugandiske organisationer som bl.a. M-Lisada (børnehjem for forældreløse børn), CCF Uganda (Consider Child First) og Go Girl Foundation for teenagemødre.

En af de første ture gik til Iganga, omkring tre timers kørsel fra Kampala. Vi skulle se om CCF børnehjemmet var færdigt, og om der var installeret solfangere på taget. Hjemmet er bygget - med sovesale, køkken, spisesal og toiletter (til både drenge og piger), solfangerne er der, og der er ansat en til at lave mad til børnene. So far so good, kunne man sige.

Masomo har betalt for grunden og bygningerne - et initiativ, der var taget af organisationen CCF - ligesom der er sørget for køjesenge, madrasser, sengetøj og tæpper. I alt betaler Masomo for 49 børns skolegang samt medicin. Børnehjemmets behov for en vandtank, har Masomo endnu ikke taget stilling til.

IKKE KAN GÅ

I mudder til anklerne

Der er ingen tvivl om, at i Uganda er behovet for hjælp uendeligt. Den generelle økonomiske vækst er ikke nået ud på landet. Her er fattigdommen stor. Så stor, at regeringen har opgivet sit krav om, at børn skal have sko på i skole. Ikke alle familier har råd til sko – eller bare til et par brugte plastiksandalter til børnene.

En tidlig, regnfuld morgen, da vi kørte fra Kalangala mod Masaka, så vi små unger på 5-6 år traske i vejsiden. Deres små fødder var væk i mudder, og de skuttede sig. Men de var på vej mod skole. Opmuntrende og forstemmende på én gang.

Uundgåeligt tænker man på, hvor heldig man er at være født i Danmark med alle de muligheder, det giver. Og sender en ekstra taknemmelig tanke til dem, der på vores vegne hjælper dem, der virkelig har hjælp behov.

Mange vil nok kalde Masomos Jonna en ildsjæl. Jeg er en af dem. Hun er ikke en føjelig sjæl. Hun vil selv, kan selv og er kompromisløs i sin kamp for de fattigste, de syge og de handicappede.

Rays of Hope Hospice Jinja

Den danske læge Margrethe Juncker er en anden kvinde, der aftvinger respekt. Hun bor og arbejder i Jinja, hvor hun er en af drivkræfterne i "Rays of Hope Hospice Jinja".

Navnet siger det hele - næsten: Organisationen giver omsorg og behandling til patienter med en livstruende eller livsbegrænsende sygdom, specielt cancer og HIV, men søger også at bistå de syges familie. Som en mor til fem sagde: Nu kan jeg dø roligt. Rays of Hope havde sikret hendes børns skolegang.

Rays of Hope hjælper til behandling af flere end 600 patienter - de fattigste af de fattige - i to regioner med en befolkning på 3,5 millioner, og dertil kommer bl.a. støtte til træningsprogrammer på lokale hospitaler for at øge adgang og kendskab til muligheder for palliativ behandling i regionerne.

Margrethe Juncker, der er mor til fem, har boet en årrække i Uganda og altid arbejdet frivilligt – altså uden betaling. Hendes amerikanske mand kunne forsørge familien og Margrethe gjorde det, hun brændte for: At hjælpe fattige folk i nød.

Og det gør hun stadig

Jeg besøgte hende og hendes hold i Jinja og kunne mindes gamle dage. Besøget var kort, men det understregede, at organisationer som Rays of Hope og Masomo-BiA gør en forskel. Takket være ildsjæle og alle dem, der støtter ildsjælene.

Aktiviteter på Kalangala

Den kommunale skole på Kalangala er stor og har både dag- og kostelever. Eleverne er fra 5-6 år og op til 14-15 år. Masomo betaler for 210 elever fra fattige familier.

Skolen ånder fred og idyl, da vi besøger den en søndag. Søndag er kirke-dag, så det er kun de mindste, der tumler rundt med en klump papir rullet sammen med elastikker og leger fodbold, mens de større i grupper snakker om fremtiden.

Emily, Edith og Scovia har drømme. Scovia vil gerne være læge, hendes to veninder damefrisører. Alle tre håber på et stipendium. Familien har ikke råd til uddannelsen.

Masomo har lange bukser med til skolens elever, og dem er der rift op. Det var et tilløbsstykke, da der blev delt ud, og den eneste tanke i mit hoved

Julius med sine forkrøblede ben

var: Hvorfor har vi ikke lange bukser til alle?

På Kalangala har Masomo også støttet bygningen af et børnehjem, der drives af den uganske organisation M-Lisada, og en kvinde-gruppe har kunnet øge deres indtjening med fiskenet doneret af Masomo.

Masomo har - så vidt jeg forstår - besluttet at skære lidt ned på antallet af aktiviteter, og den geografiske spredning er stor.

Masomo er igen inde i billedet

Alligevel kommer en lille skole tæt ved Mpigi centralt ind i fremtidens billede. Skolen var truet af lukning, da der manglede toiletfaciliteter for de 123 børn, men blev reddet af Masomo. Man har nu bygget ikke bare de af myndighederne forlangte toiletter til drenge og piger, men et skolekøkken, og skolen fungerer nu som den eneste i et fattigt område. Men skolen har brug for mere hjælp, så børnenes skolegang kan sikres. Området er fattigt, så forældrene kan ikke spæde til.

Jeg så skolen i regnvej, men regnen kunne ikke ødelægge opfattelsen af en skoleleder og grundlægger, der lever for sit projekt og for, at alle børn skal sikres en mulighed for skolegang. Også selvom deres forældre ikke har råd til uniform, bøger eller frokost.

Børn i Afrika var tidligt ude i Uganda med skolegang til de fattige i Kampalas slum, opførelsen af Bukoto-skolen for forældreløse børn og børnekor, der gav koncerter i Danmark. Et fint - og med dagens ord - bæredygtigt initiativ.

Masomo har taget handsken op med skolegang og uddannelse, men husker også behovet for medicin til syge fattige og handicappede.

Det var en af de positive overraskelser på turen til Uganda. Jeg kommer igen i 2020.

Ved du heller ikke, hvad du skal give til jul i år?

Giv en gave, der gør gavn,
hvor mad og drikke er et savn.
Giv en gave med god vilje.
Giv en gave til en fattig familie.

Giv en ged

En ged giver kød, mælk, skind og penge til fattige familier.

275 KR.

Giv klima-frø

Når du køber klima-frø, får en bonde frø til tørkeresistente afgrøder.

175 KR.

Giv 10 høns og en hane

Høns i haven forbedrer hverdagen for de fattigste familier.

215 KR.

Giv et træ

Et frugttræ er et klimavenligt supplement til en fattig families kost og indkomst.

225 KR.

Giv en skolebænk

En skolebænk sikrer skolegang hos børn fra fattige familier.

250 KR.

Giv 1000 fisk

Fiskeyngel bliver til fisk, der mætter munde og kan sælges.

150 KR.

Kære ven af Børn i Afrika

Det er tid til fornyelse af dit medlemskab.

Ved et medlemsskab er du med til at sikre foreningens virke og som medlem vil du modtage foreningens medlemsblad, der udkommer 3 gange om året. Endvidere er du med til at sikre, at vi som organisation fortsat kan opretholde skattefradragsret for gaver og modtage tilskud fra tipsmidlerne.

Vi beder dig indbetale kontingent - 100,- kr. for enkeltmedlemmer og 150,- kr. for familier - efter anvisningen herunder.

Alle gaver og kontingenter bidrager til forbedring af fattige børns forhold i Uganda!

Kontingent 2020

Enkeltpersoner	100 kr.
Familier	150 kr.

Giv en gave til Børn i Afrikas arbejde - og få skattefradrag

BRUG MobilePay

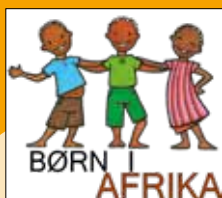
til 410067

BRUG NETBANK

Børn i Afrika - kontingent, skoleprojekter, husbyggeprojektet, gaver: Reg./kontonr: 2348 5906851158

Masomo - støtte til handikappede, medicin, skolegang, møbler: Reg./kontonr: 2348 6448983690

HUSK altid at skrive formål, f.eks. "kont" for kontingent eller blot "gave" og gerne BiA-nr. eller CPR-nr. i teksten. Har du skolesponsorat eller giver gaver er dit CPR-nr. nødvendigt for at Børn i Afrika kan indberette beløbet til Skat. Send i forbindelse med første indbetaling en mail med CPR-nr. og navn, adresse og tlf. til os på borniafrika@gmail.com (Hvis du ikke ønsker at skrive dit CPR-nr., så skriv dit navn og gerne fødselsdato på indbetalingen).

BØRN I AFRIKA

Richard Mortensens Vej 170
DK-2300 København S

Tlf. +45 5281 5264
CVR: 2801 8754 - ISSN: 1904-6308
www.borniafrika.dk
borniafrika@gmail.com

Vil du være med til at skabe håb for verdens fattigste og mennesker i nød og støtte Folkekirkens Nødhjælp, som er samarbejdspartner med Børn i Afrika, kan du sende din donation til bank/giro: 4183-605 2800 mrk. 500049 eller MobilePay 2020

BESTYRELSE

Karsten Dam, formand - tlf. 2990 5009 - karstendam30@gmail.com
Birgitte Bech, næstformand - tlf. 2617 9710 - bech.birgitte@gmail.com
Asta Espedal, kasserer - tlf. 4220 1887 - astaespedal@gmail.com
Erik Foged, sekretær og medlemsblad - tlf. 2856 0954 - erik@efoged.dk
Lars Ravn, bestyrelsesmedlem - tlf. 2488 9183 - larsravn62@gmail.com
Kristin Espedal, bestyrelsesmedlem - tlf. 6184 9693 - kristin@espedal.dk
Kathryn Tegner, bestyrelsesmedlem - tlf. 6133 8077 - kat.tegner@gmail.com
Jonna Kildebogaard, bestyrelsesmedlem for Masomo - tlf. 2536 9413 - jonna@kildebogaard.dk
Suppleanter: Aase Liljedahl og Jan Kildebogaard

Ansvarshavende redaktør: Karsten Dam. Webansvarlig og layout: Erik Foged. Forside: Karsten Dam. Tryk: PRinfoTrekroner A/S

2019B

Et hus til Perisca og hendes børn

Perisca er en 55 årig enke der både er handicappet og hiv-positiv (i behandling). Hun bor i Kasankala landsby i Kasankala underdistrikt af Rakai-distriktet. Perisca bor i en faldefærdig lerhytte med bliktag sammen med 4 børn på henholdsvis 17, 15, 12 og 7 år. De to ældste går ikke længere i skole.

Perisca trænger i den grad til et bedre hus, ordentligt latrin og gode køkkenforhold. En vandtank vil kunne opsamle regnvand fra bliktaget på det nye hus og lette adgangen til vand når der skal vaskes. Køb en anpart til 850 kr. og følg med i processen!

SPONSORAT

En anpart koster 850 kr.
Indbetal på bankkonto
2348-5906851158

En særligt udsat gruppe af børn i Uganda er de børn, hvis forældre er døde eller syge af AIDS/HIV. I Rakai-distriktet, hvor **Børn i Afrika** samarbejder med organisationen Racobao, har vi skaffet midler til nye huse til 23 familier. 40 anparter á 850 kr. er tilstrækkelige til et solidt murstenshus med latrin, vandtank, bliktag og senge mv.

